

هویت گمشده اسلامی معماری خانه های ایرانی

- ۱- وحید دولتشاه ۲- محمد صیادپور ۳- حمید میرزاوندی ۴- حسن سجاد زاده
- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم تحقیقات لرستان، ایران
- ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم تحقیقات لرستان، ایران
- ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم تحقیقات لرستان، ایران
- ۴- استاد یار، دانشکده معماری، دانشگاه بو علی سینا همدان، ایران

چکیده

شناخت برای تمییز و تشخیص ارزشها و اندیشه ها و تدبیرها و ابداع های معماران جایی مهم دارد. (فلامکی، ۱۳۸۷، صفحه ۱۲) معماری نمی تواند آنچه در دل نهفته دارد را، یک سره و آشکارا بیان دارد. دانسته ایم که معماری ذاتی هنری دارد؛ و بر تواناییهای آفرینشی و بر تصورهای معمارمتکی است؛ و می دانیم که از این روی است که به معمار و معماری از طریق شناخت محیطی که به اینها تشخص و هویت بخشیده است می توانیم راه یابیم؛ می دانیم شناختی که بر پایه اش اظهار نظر خواهیم کرد نسبی و محدود است؛ می دانیم که به حقیقتهای نهفته در آنچه عینی و واقعی اش می نامیم نمی توانیم به آسانی به کمال برسیم؛ و می دانیم هر آنچه در آخرین تحلیل برداشتمان خواهد بود می تواند، از سوی شخص دیگری که حتی همان راه ما را برای ادراک و دریافتهای معماری طی کرده است، قابل قبول نباشد (فلامکی، ۱۳۸۷، صفحه ۶۹) هدف اصلی این مقاله تبیین عناصر هویتی در معماری خانه های مسکونی می باشد. این مقاله عناصر موجود هویتی خانه ها را مورد بررسی قرار داده، و پس از آشنا نمودن با مفهوم هویت به بررسی خانه های دوره قاجار و پهلوی و خانه های معاصر می پردازد. و این مقاله در نهایت به این نتیجه میرسد که هویت بیش از آنکه معطوف به گذشته باشد به بینش معماران مرتبط می باشد.

واژگان کلیدی: هویت، خانه، معماری قدیم، معماری جدید، بینش